

Αριθμός: 373 / 2025

(Αρ. κατ. αίτησης: 1079/328/2024)

**ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ**

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Πρόεδρο
Πρωτοδικών, που ορίστηκε κατόπιν κληρώσεως, χωρίς τη σύμπραξη
γραμματέα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 22 Σεπτεμβρίου
2025, για να δικάσει την επόμενη υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την
επωνυμία «ΓΕΑ - GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ
ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ
ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και το
διακριτικό τίτλο «ΓΕΑ - GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει
στην Αθήνα (Λαζάρου Σώκουαρ. 4), με ΑΦΜ:997495285 και
εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια
δικηγόρο της [redacted] του Δ.Σ

ΤΩΝ ΚΑΘ'ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1)

(ΑΦΜ

[redacted], στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει το ΚΑΦΕ-ΜΠΑΡ με
τον διακριτικό τίτλο [redacted] το οποίο βρίσκεται στην περιοχή [redacted]

του Νομού Χαλκιδικής, που δεν παραστάθηκε, 2)

Π [redacted] (ΑΦΜ: [redacted]), στην εκμετάλλευση

του οποίου ανήκει το ΚΑΦΕ-ΜΠΑΡ ΠΑΡΑΛΙΑΣ (BEACH BAR) με το
διακριτικό τίτλο [redacted] το οποίο βρίσκεται στην παραλία της

[redacted] του Νομού Χαλκιδικής που παραστάθηκε δια της
πληρεξουσίας δικηγόρου του [redacted] του

Δ.Σ.Θεσσαλονίκης (ΑΜ. [redacted]), 3)

(ΑΦΜ [redacted]), στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει το ΚΑΦΕ-

ΜΠΑΡ ΠΑΡΑΛΙΑΣ (BEACH BAR) με το διακριτικό τίτλο [redacted] το

οποίο βρίσκεται στην παραλία [redacted] του Νομού [redacted] που δεν

παραστάθηκε, 4) Ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας με την επωνυμία [redacted] (ΑΦΜ [redacted]), όπως νόμιμα εκπροσωπείται, στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το ΚΑΦΕ ΜΠΑΡ με το διακριτικό τίτλο [redacted], το οποίο βρίσκεται στην [redacted] που δεν παραστάθηκε, 5) [redacted] στην εκμετάλλευση του οποίου στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει το ΚΑΦΕ ΜΠΑΡ ΠΑΡΑΛΙΑΣ (BEACH BAR) με το διακριτικό τίτλο [redacted] το οποίο βρίσκεται στην περιοχή [redacted] του Νομού Χαλκιδικής, που δεν παραστάθηκε.

Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 12-7-2024 αίτησή της, που κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 1079/328/12-07-2024 και ορίστηκε δικάσιμος η 2-12-2024 και κατόπιν αναβολών η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παριστάμενων διαδίκων, αφού ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους, ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

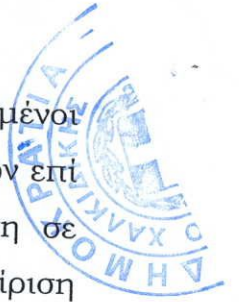
Η αιτούσα, με προφορική δήλωση της πληρεξουσίας της δικηγόρου στο ακροατήριο, η οποία ελλείπει τήρησης πρακτικών σημειώθηκε στο δικόγραφο της αίτησης, παραιτήθηκε νομότυπα από το δικόγραφο της αίτησης ως προς τους πρώτο, δεύτερο και τρίτο των καθ' ων λόγω εξόφλησης της απαίτησής της, οπότε, ως προς αυτούς, η ένδικη αίτηση θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε (άρθρα 223, 224, 294, 295, 297 ΚΠολΔ).

Από τις με αριθμό 5703 και 5699/7-8-2025 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Θεσσαλονίκης [redacted] που νόμιμα προσκομίζει αιτούσα, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης, με πράξη ορισμού δικάσιμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην

τέταρτη και πέμπτο των καθ' ων η αίτηση αντίστοιχα. Συνεπώς, εφόσον οι τελευταίοι δεν εκπροσωπήθηκαν στη σημερινή δικάσιμο, όταν εκφωνήθηκε και συζητήθηκε νομίμως η υπόθεση με τη σειρά εγγραφής της στο οικείο έκθεμα, πρέπει να δικαστούν ερήμην. Το Δικαστήριο, όμως, θα προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι (άρ. 687 παρ. 6 ΚπολΔ).

Ο Ν. 2121/1993 προστατεύει τις βασικές κατηγορίες δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων αναγνωρίζοντας στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και στους παραγωγούς, σε κάποιες περιπτώσεις, το αποκλειστικό και απόλυτο δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν ορισμένες χρήσεις των εισφορών τους και σε άλλες περιπτώσεις ένα απλά ενοχικό δικαίωμα. Όταν ο νόμος καθιερώνει δικαίωμα εύλογης αμοιβής, ο δικαιούχος έχει μόνο το ενοχικό δικαίωμα να ζητήσει εύλογη αμοιβή από τους χρήστες. Στο άρθρο 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993 καθιερώνεται δικαίωμα εύλογης αμοιβής υπέρ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγράφει στον υλικό φορέα καθώς και των παραγωγών των υλικών αυτών φορέων, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγράφει χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο ή για παρουσίαση στο κοινό. Επίσης, με το Ν. 4481/2017 που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Α 100/20.7.2017 και αφορά στη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, στη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων και σε άλλα θέματα αρμοδιότητας Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού και η ισχύς του οποίου, σύμφωνα με το άρθρο 81 αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις ενήμερους διατάξεις του, ορίστηκαν μεταξύ άλλων τα ακόλουθα: Άρθρο 2 «1. Τα άρθρα 1 έως 54 εφαρμόζονται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια, καθώς και, όπου ρητά ορίζεται στον νόμο, στους οργανισμούς συλλογικής προστασίας, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια. 2. Τα άρθρα 33 έως 41 και η παράγραφος 2 του άρθρου 44 εφαρμόζονται

στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια και διαχειρίζονται δικαιώματα δημιουργών επί μουσικών έργων, τα οποία προορίζονται για επιγραμμική χρήση σε πολυεδαφική βάση. 3. Τα άρθρα 1 έως 54 εφαρμόζονται στη διαχείριση και προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων που ρυθμίζονται στο όγδοο κεφάλαιο του ν. 2121/1993 (Α 25), εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά. 4. Οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 54, εφαρμόζονται στις οντότητες που ανήκουν ή ελέγχονται, άμεσα ή έμμεσα, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, εφόσον οι οντότητες αυτές διεξάγουν δραστηριότητα που, εάν διεξαγόταν από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, θα υπόκειντο στις διατάξεις του παρόντος νόμου», άρθρο 3 «α. Ως «οργανισμός συλλογικής διαχείρισης» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται από το νόμο ή μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας, για τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων εξ ονόματος περισσότερων του ενός δικαιούχων, για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του, και ο οποίος πληροί ένα από ή αμφότερα τα ακόλουθα κριτήρια: αα) ανήκει στα μέλη του ή ελέγχεται από αυτά, ββ) έχει οργανωθεί σε μη κερδοσκοπική βάση. β. Ως «οργανισμός συλλογικής προστασίας» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας για την προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων για λογαριασμό περισσότερων του ενός δικαιούχων και για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του ιβ. Ως «σύμβαση εκπροσώπησης» νοείται κάθε συμφωνία μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δυνάμει της οποίας ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αναθέτει σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης τη διαχείριση των δικαιωμάτων των δικαιούχων που εκπροσωπεί, συμπεριλαμβανομένης της συμφωνίας που έχει συναφθεί βάσει των άρθρων 38 και 39...», άρθρο 4 «1. Κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, οργανισμός συλλογικής προστασίας και ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50, που είναι εγκατεστημένος στην ελληνική επικράτεια και ο οποίος πρόκειται να

αναλάβει τη συλλογική διαχείριση ή προστασία των εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό δικαίωμα των δημιουργών ή των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων απαιτείται να λάβει άδεια λειτουργίας από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σύμφωνα με τη διαδικασία του παρόντος άρθρου...3. Εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του παρόντος νόμου και προκύπτει προδήλως ότι ο αιτών οργανισμός ή η αιτούσα ανεξάρτητη οντότητα του άρθρου 50 είναι βιώσιμοι και μπορούν να διαχειρίζονται αποτελεσματικά τα δικαιώματα των δικαιούχων που τους έχουν αναθέσει τη διαχείριση ή την προστασία των δικαιωμάτων τους και κατόπιν σχετικής εισήγησης του ΟΠΙ, ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού χορηγεί άδεια λειτουργίας με αιτιολογημένη απόφασή του, η οποία κοινοποιείται στον ΟΠΙ και στον αιτούντα οργανισμό ή την ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50. Η απόφαση με την οποία χορηγείται η άδεια λειτουργίας σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή σε οργανισμό συλλογικής προστασίας ή σε ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50 δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αναρτάται στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ και του οργανισμού που αδειοδοτείται. 4. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και η ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50 υποχρεούνται το αργότερο σε τρεις (3) μήνες από τη δημοσίευση της άδειας λειτουργίας τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως να αποστείλουν στον ΟΠΙ το αμοιβολόγιό τους για να αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 23.... ». Επιπλέον, στα άρθρα 5 και 6 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι: Άρθρο 5 «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού μπορούν να συναστήσουν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στον οποίο αναθέτουν κατ' αποκλειστικότητα την εξουσία, ιδίως, να διαπραγματεύεται, να χορηγεί άδειες, να συμφωνεί το ύψος των αμοιβών, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια, να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες και να τη διανέμει στους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. 2. Για τη χορήγηση της άδειας

λειτουργίας στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, καθώς και για κάθε άλλο θέμα που αφορά τη συλλογική διαχείριση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος νόμου για τη συλλογική διαχείριση. 3 Εκκρεμείς δίκες κατά τη σύσταση ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης συνεχίζονται από τους αρχικούς διαδικούς έως την αμετάκλητη περάτωσή τους». Άρθρο 6 «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν ενδεικτικά τις παρακάτω αρμοδιότητες, καθώς και κάθε άλλη αρμοδιότητα που συνάδει με τη φύση και το σκοπό ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης της περίπτωσης α του άρθρου 3, εφόσον όμως περιλαμβάνονται στην άδεια λειτουργίας του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και προβλέπονται στο καταστατικό τους: α) διαχειρίζονται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες που απορρέουν από αυτό, κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας για τις επικράτειες της επιλογής των δικαιούχων, β) καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων καθώς και για την οφειλόμενη, ποσοστιαία ή και εύλογη, αμοιβή, γ) εξασφαλίζουν στους δικαιούχους ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 32 του ν. 2121/1993, δ) εισπράττουν τις αμοιβές που προ βλέπονται στον παρόντα νόμο και στο ν. 2121/1993 και διανέμουν τα εισπραττόμενα ποσά μεταξύ των δικαιούχων, ια) προβαίνουν σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 7 σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων και, ιδίως, υποβάλλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, εγείρουν αγωγές, ασκούν ένδικα μέσα, υποβάλλουν μηνύσεις και εγκλήσεις, παρίστανται ως πολιτικώς ενάγοντες, ζητούν την απαγόρευση πράξεων που προσβάλλουν το δικαίωμα ως προς τις εξουσίες που τους έχουν ανατεθεί και ζητούν την κατάσχεση παράνομων αντιτύπων ή τη δικαστική μεσεγγύηση των εμπορευμάτων σύμφωνα με το άρθρο 64 του ν. 2121/1993, ιβ) λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για την εφαρμογή των αμοιβολογιών, τον υπολογισμό της αμοιβής και την είσπραξη και τη διανομή των εισπραττόμενων εσόδων από τα δικαιώματα, χρησιμοποιώντας τα σχετικά αναγνωρισμένα βιομηχανικά

πρότυπα». Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 7 ορίζονται τα ακόλουθα τεκμήρια «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων, για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας. Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του ν. 2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Εάν στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του ν. 2121/1993. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας, ή σε πληρεξουσιότητα, ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα που έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. 2. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών. 3. Τα τεκμήρια εφαρμόζονται κατά τέτοιον τρόπο από τους οργανισμούς, ώστε να μη θίγονται τα δικαιώματα των δικαιούχων,

όπως αυτά προβλέπονται στον νόμο, και ιδίως η δυνατότητά τους να διαθέτουν ή όχι σε διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ολόκληρη ή εν μέρει τη διαχείριση ορισμένων εξουσιών ή ορισμένων έργων τους ή αντικειμένων προστασίας τους». Οι παραπάνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατόν να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72 παρ.3 Ν. 2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό διαχείρισής τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, στο άρθρο 4 του ν. 2054/92 (ΦΕΚ Α' 104/30-6-1992) «Κύρωση διεθνούς συμβάσεως περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης που έγινε στη Ρώμη στις 26 Οκτωβρίου 1961», ορίζεται ότι κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: α) η εκτέλεση γίνεται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, β) η εκτέλεση έχει εγγραφεί σε φωνογράφημα προστατευμένο κατά το παρακάτω άρθρο 5 και γ) εκτέλεση μη εγγεγραμμένη σε φωνογράφημα μεταδίδεται από εκπομπή προστατευόμενη κατά το άρθρο 6, σύμφωνα δε με το άρθρο 5 παρ. 1 του ίδιου νόμου «Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους παραγωγούς φωνογραφημάτων, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις: α) ο παραγωγός φωνογραφημάτων υπήκοος άλλου συμβαλλόμενου κράτους (κριτήριο της υπηκοότητας), β) η πρώτη εγγραφή ήχου πραγματοποιήθηκε σε ένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο εγγραφής), γ) το φωνογράφημα δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά σε ένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο της δημοσίευσης), ενώ κατά τη δεύτερη παράγραφο του παραπάνω άρθρου, «Όταν η πρώτη έκδοση έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα όμως το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη δημοσίευση, δημοσιεύθηκε επίσης και σε

ένα συμβαλλόμενο κράτος (σύγχρονη δημοσίευση), το φωνογράφημα αυτό θα θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά σε συμβαλλόμενο κράτος». Τέλος, στην τρίτη παράγραφο του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι «Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί με γνωστοποίησή του που κατατέθηκε στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών να δηλώσει ότι δεν θα εφαρμόσει είτε το κριτήριο της δημοσίευσης είτε το κριτήριο της εγγραφής. Η γνωστοποίηση αυτή μπορεί να κατατεθεί κατά τη στιγμή της κύρωσης, της αποδοχής, ή της προσχώρησης, ή οποτεδήποτε άλλοτε, στην τελευταία αυτή περίπτωση δεν θα έχει ισχύ παρά μόνο μετά παρέλευση έξι μηνών από την κατάθεσή της». Περαιτέρω, στο άρθρο 12 του ίδιου νόμου ορίζεται «Εφόσον ένα φωνογράφημα που έχει εκδοθεί για σκοπούς εμπορικούς ή μία αναπαραγωγή αυτού του φωνογραφήματος χρησιμοποιείται αμέσως για ραδιοτηλεοπτική εκπομπή ή για οποιαδήποτε μετάδοση προς το κοινό, θα παρέχεται από το χρήστη προς τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή προς τους παραγωγούς φωνογραφημάτων ή και προς τους δύο μία εύλογη και ενιαία αμοιβή. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ αυτών, η εσωτερική νομοθεσία μπορεί να καθορίσει τους όρους κατανομής της αμοιβής αυτής». Από τις παραπάνω διατάξεις του ν. 2054/92, προκύπτει ότι μ' αυτές καθιερώνεται ως κύρια μέθοδος προστασίας των αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, η εξομοίωσή τους προς τους ημεδαπούς, με την παραχώρηση και στους αλλοδαπούς της «εθνικής μεταχείρισης», δηλαδή αυτής που παρέχεται από κάθε κράτος καταρχήν στους υπηκόους του ή στα νομικά πρόσωπα που εδρεύουν στο έδαφος του, η οποία παρέχεται εφόσον α) (για τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες) η εκτέλεση έγινε ή εγγράφηκε για πρώτη φορά στο έδαφος του ή μεταδόθηκε ραδιοτηλεοπτικά από το έδαφος αυτό, β) (για τους παραγωγούς φωνογραφημάτων), το φωνογράφημα δημοσιεύθηκαν ή εγγράφηκαν για πρώτη φορά στο έδαφος του, καθώς και ότι αναγνωρίζεται το δικαίωμα των αλλοδαπών δικαιούχων ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών φωνογραφημάτων να αξιώνουν από το χρήστη μία ενιαία και εύλογη αμοιβή σε κάθε περίπτωση ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης ή παρουσίασης

στο κοινό φωνογραφήματος προοριζόμενου για το εμπόριο, σε περίπτωση δε που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ τους, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής της καθορίζονται όπως, κατά τα παραπάνω, ορίζει η εθνική νομοθεσία για τους ημεδαπούς. Περαιτέρω από τις ίδιες προαναφερόμενες διατάξεις (του ν. 2054/92) συνάγεται σαφώς, ότι αν η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα όμως αυτό το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη παρουσίαση (δημοσίευση) παρουσιάσθηκε (δημοσιεύθηκε) σε συμβαλλόμενο κράτος, όπως και η Ελλάδα, παρέχεται εθνική μεταχείριση και στους αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και τους παραγωγούς του φωνογραφήματος που θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τα παραπάνω και ειδικότερα, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 7 του ν. 4481/2017, στο οποίο καθιερώνεται το τεκμήριο αρμοδιότητας διαχείρισης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και του άρθρου 5 παρ. 2 του ν. 2054/92, προκύπτει ότι στην περίπτωση της κατά την προαναφερόμενη έννοια του τελευταίου αυτού άρθρου (5 παρ. 2 του ν. 2054/92) «σύγχρονης δημοσίευσης» φωνογραφήματος, οι ημεδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να επιδιώξουν την διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί αντίστοιχοι δικαιούχοι για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, στο άρθρο 22 ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι χρήστες διεξάγουν διαπραγματεύσεις για τη χορήγηση αδειών χρήσης των δικαιωμάτων με καλή πίστη και στο πλαίσιο αυτό ανταλλάσσουν κάθε αναγκαία πληροφορία προκειμένου οι χρήστες, να έχουν ευχέρεια της χρήσης των έργων του ρεπερτορίου τους, αξιώνουν από αυτούς ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32 του Ν. 2121/1993...6. Σε περίπτωση μη καταβολής αμοιβής για τη λήψη άδειας ή διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο χρήστης οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό συλλογικής

διαχείρισης το αιτούμενο ποσό αμοιβής ή εκείνο που θα έχει ορίσει και επιδικάσει προσωρινά το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατόπιν αίτησης είτε του χρήστη είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις ή ως εύλογο, αν δεν υπάρχουν παρόμοιες περιπτώσεις. Μετά από αγωγή που ασκεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ή ο χρήστης, το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΔ, προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και το ύψος αυτής και την επιδικάζει.

7. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του Ν. 2121/1992 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Για τον οριστικό προσδιορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της εφαρμόζεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6..», ενώ στο άρθρο 23 ορίζεται ότι «1. Οι δικαιούχοι πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλη αμοιβή για τη χρήση των έργων τους. Οι χρεώσεις πρέπει να είναι εύλογες σε σχέση, μεταξύ άλλων, με την οικονομική αξία της χρήσης των δικαιωμάτων στο εμπόριο, αφού ληφθούν υπόψη η φύση και η έκταση της χρήσης των έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, καθώς και σε σχέση με την οικονομική αξία των υπηρεσιών που παρέχει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης στον χρήστη. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ενημερώνουν τον ενδιαφερόμενο χρήστη για τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των χρεώσεων αυτών. 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με ανάρτηση στην ιστοσελίδα τους, όπως και κάθε μεταβολή αυτού και κοινοποιείται στον ΟΠΙ, αμέσως, προκειμένου να αναρτηθεί και στην ιστοσελίδα του τελευταίου σε μηχαναγνώσιμομορφότυπο, σε σταθερό

σημείο απόθεσης και εφόσον είναι δυνατό καθίσταται προσβάσιμο μέσω διασυνδέσεων προγραμματισμού εφαρμογών. Οι αναρτήσεις αυτές συναστούν προϋπόθεση ισχύος του αμοιβολογίου. Κατά τη διαμόρφωση και εφαρμογή των αμοιβολογίων τους, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να εφαρμόζουν αντικειμενικά κριτήρια, να ενεργούν χωρίς αυθαιρεσία και να μην προβαίνουν σε καταχρηστικές διακρίσεις. 3. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών μπορούν να καταρτίζουν συμφωνίες που ρυθμίζουν την αμοιβή, την οποία καταβάλλει ο χρήστης σε κάθε κατηγορία δικαιούχων, καθώς και κάθε άλλο ζήτημα που αφορά τις σχέσεις των μερών στο πλαίσιο εφαρμογής του παρόντος νόμου και του ν. 2121/1993. Οι συμφωνίες αυτές, όπως και κάθε τροποποίηση αυτών, κοινοποιούνται αμέσως στον ΟΠΙ και αναρτώνται στις ιστοσελίδες των μερών και του ΟΠΙ». Επίσης στο άρθρο 24 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι «1. Οι χρήστες οφείλουν να παραδίδουν στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το πρώτο δεκαπενθήμερο κάθε εξαμήνου, εκτός εάν άλλως έχει συμφωνηθεί καταλόγους των έργων που έχουν χρησιμοποιήσει ή παραγάγει ή πωλήσει ή εκμισθώσει ή δανείσει ή εκτελέσει δημόσια ή μεταδώσει ραδιοτηλεοπτικά ή παρουσιάσει στο κοινό το αμέσως προηγούμενο εξάμηνο ή το αντίστοιχα συμφωνηθέν χρονικό διάστημα, με μνεία του ακριβούς αριθμού των αντιτύπων που είχαν ταραχθεί ή διατεθεί, καθώς και της συχνότητας των δημόσιων εκτελέσεων, όπως και όλες τις συναφείς πληροφορίες που διαθέτουν σχετικά με τη χρήση των δικαιωμάτων που εκπροσωπεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, την είσπραξη των εσόδων από δικαιώματα και τη διανομή και καταβολή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους...» Περαιτέρω, στο άρθρο 32 του ν. 2121/1993 ορίζεται ότι «1. Η αμοιβή, που οφείλει να καταβάλλει ο αντισυμβαλλόμενος στο δημιουργό για δικαιопραξίες που αφορούν τη μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος ή εξουσιών από αυτό, την ανάθεση άδεια εκμετάλλευσης, συμφωνείται υποχρεωτικά σε ορισμένο ποσοστό, το ύψος του οποίου καθορίζεται ελεύθερα μεταξύ των μερών. Βάση για τον υπολογισμό του ποσοστού είναι όλα ανεξαιρέτως τα

ακαθάριστα έσοδα ή τα έξοδα ή τα συνδυασμένα ακαθάριστα έσοδα και έξοδα, που πραγματοποιούνται από τη δραστηριότητα του αντισυμβαλλομένου και προέρχονται από την εκμετάλλευση, του έργου.

Και' εξαίρεση, η αμοιβή μπορεί να υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό στις ακόλουθες περιπτώσεις : α) η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή του ποσοστού β) τα έξοδα που απαιτούνται για

τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, γ) η φύση ή οι συνθήκες της εκμετάλλευσης καθιστούν αδύνατη την εφαρμογή του ποσοστού, ιδίως όταν η συμβολή του δημιουργού δεν αποτελεί ουσιώδες στοιχείο του συνόλου του πνευματικού δημιουργήματος ή όταν η χρήση του έργου έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης.

2. Η υποχρεωτική συμφωνία της αμοιβής σε ποσοστό, που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο, εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις, εφόσον δεν υπάρχει ειδικότερη διάταξη στον παρόντα νόμο, και δεν αφορά τα έργα που δημιουργήθηκαν από μισθωτούς σε εκτέλεση σύμβασης εργασίας, τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και κάθε είδους διαφήμιση». Ο νόμος, προβλέποντας τη δυνατότητα του προσωρινού προσδιορισμού της εύλογης αμοιβής (κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων), αποσκοπεί στη ρύθμιση των περιπτώσεων εκείνων, που δεν μπορούν να αναμείνουν την εγγενή βραδύτητα της τακτικής δίκης και συγκεκριμένα τις περιπτώσεις «πριν από οποιαδήποτε χρήση» (όπως ρητώς εξάλλου ορίζεται στο άρθρο 22 παρ.6 Ν. 4481/2017) ή κατά τη διάρκειά της, εκείνες δηλαδή, για τις οποίες επιβάλλεται ο άμεσος καθορισμός της καταβλητέας αμοιβής, ώστε να δεσμευθούν τα μέρη κατά την επικείμενη κατάρτιση της μεταξύ τους σύμβασης και να επιτευχθεί η καταβολή της αμοιβής, από μεν την πλευρά των δικαιούχων, ώστε να εισπράξουν άμεσα το περιουσιακό τους δικαίωμα, από δε την πλευρά των χρηστών, ώστε να αποφύγουν να προβούν σε παράνομη χρήση. Για αυτό κι ο νόμος αναφέρεται σε καθορισμό του ύψους της αμοιβής και των όρων πληρωμής αυτής, δηλαδή αν η αμοιβή θα καταβάλλεται εφάπαξ ή σε δόσεις, αν θα

9 Κ Β

καταβάλλεται στην αρχή ή στο τέλος κάθε χρήσης, καθώς και πλέον στην προσωρινή επιδίκασή της (η τελευταία πρόβλεψη δεν υπήρχε στις διατάξεις του άρθρου 49 Ν. 2121/1993). Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η προσφυγή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης στο μονομελές πρωτοδικείο για τον προσωρινό καθορισμό της εύλογης αμοιβής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να γίνει αφού προηγηθούν, χωρίς να επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των μερών, οι διαπραγματεύσεις με τους χρήστες, οι οποίες επιβάλλεται να γίνουν πριν από οποιαδήποτε χρήση ή κατά τη διάρκειά της, όταν αυτή είναι εξακολουθητική, έτσι, ώστε να αποφεύγονται οι αυθαιρεσίες και οι καταχρηστικές διακρίσεις από τους οργανισμούς σε βάρος των χρηστών, χωρίς να εξαναγκάζονται σε καθορισμό μη δικαίων τιμών, με την παροχή σ' αυτούς της δυνατότητας διαπραγμάτευσης του ύψους της οφειλόμενης αμοιβής, με βάση τα συγκεκριμένα προσωπικά τους στοιχεία (μέγεθος ή είδος επιχείρησης, είδος εκτελούμενης μουσικής, διάρκεια αυτής κ.ά.) και να αποφασίσουν ακόμη και για την περίπτωση να μην προβούν στη συγκεκριμένη χρήση.

Με την κρινόμενη αίτηση, η αιτούσα εκθέτει ότι συστάθηκε και λειτουργεί νόμιμα, κατά τις διατάξεις των νόμων 2121/1993 και 4481/2017 ως μόνος ενιαίος αντιπροσωπευτικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των περιουσιακών συγγενικών δικαιωμάτων, των Ελλήνων μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου, και ότι οι ως άνω αναφερόμενοι μουσικοί, τραγουδιστές-ερμηνευτές και παραγωγοί, της έχουν αναθέσει τη διαπραγμάτευση για τον καθορισμό και την είσπραξη της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993. Ότι αυτή (αιτούσα), ως η μόνη στην ελληνική επικράτεια αντιπροσωπευτικός οργανισμός συλλογικής διαχείρισης των άνω κατηγοριών δικαιούχων έχει συνάψει με τους αντίστοιχους προς αυτούς, και ενδεικτικά αναφερόμενους, αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, με βάση τις οποίες η αιτούσα νομιμοποιείται στη διαπραγμάτευση, διεκδίκηση, είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής για τη χρήση στην ημεδαπή του ρεπερτορίου τους ή των από αυτούς παραχθέντων υλικών φορέων. Ότι, περαιτέρω, υπό την ιδιότητά

της αυτή και έχοντας την προβλεπόμενη από το νόμο αρμοδιότητα και υποχρέωση, μεταξύ άλλων της εισπραξης, της δικαστικής διεκδίκησης και της διανομής της από το νόμο προβλεπόμενης εύλογης αμοιβής των μελών της, συνέταξε αμοιολόγιο κατά τα προβλεπόμενα στις οικείες διατάξεις, το οποίο δημοσίευσε κατά νόμο, καλώντας αυτούς σε σύναψη σχετικής συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών τους. Ισχυριζόμενη, τέλος, ότι η τέταρτη και ο πέμπτος των καθ' ων η αίτηση, που διατηρούν και εκμεταλλεύονται καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος στο [redacted] αντίστοιχα, παρότι προβαίνουν ανελλιπώς σε δημόσια παρουσίαση των έργων τους σε αόριστο αριθμό προσώπων-πελατών τους, χρησιμοποιώντας υλικούς φορείς ήχου με εγγεγραμμένο μουσικό ρεπερτόριο, του οποίου έχουν προβεί σε δειγματοληπτική αναφορά στο (υπό κρίση) δικόγραφο της, αρνούνται να προβούν σε οποιαδήποτε διαπραγμάτευση και καταβολή της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που δικαιούνται τα μέλη της αιτούσας, βάσει του ήδη καθορισμένου αμοιολογίου, ζητά: 1) να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, που δικαιούται για την παραπάνω αιτία όσον αφορά την τέταρτη των καθ' ων για το χρονικό διάστημα από την 1-1-2021 έως τις 31-12-2023, στο ποσό των 1050 ευρώ για το έτος 2021, και στο ποσό των 2100 ευρώ για έκαστο των ετών 2022 και 2023 πλέον του εκάστοτε αναλογούντος ΦΠΑ και όσον αφορά τον πέμπτο των καθ' ων για το χρονικό διάστημα από την 1-1-2021 έως τις 31-12-2023, στο ποσό των 1500 ευρώ για το έτος 2021, και στο ποσό των 3000 ευρώ για έκαστο των ετών 2022 και 2023 πλέον του εκάστοτε αναλογούντος ΦΠΑ, 2) να υποχρεωθούν η τέταρτη και ο πέμπτος των καθ' ων να της καταβάλουν προσωρινά το ήμισυ των αιτούμενων ποσών νομιμοτόκως από την επίδοση της αίτησης και 3) να υποχρεωθούν ανωτέρω καθ' ων να προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου, που χρησιμοποιήθηκαν, προκειμένου η αιτούσα να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους, και τέλος, να καταδικαστούν ανωτέρω καθ' ων στην πληρωμή των δικαστικών της εξόδων.

Με τα ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα η ένδικη αίτηση αρμοδίως και παραδεκτώς φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του αρμοδίου τούτου, καθ' ύλην και κατά τόπον δικαστηρίου, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 25 παρ. 2, 683 επ.ΚΠολΔ και 22 παρ. 7 εδ. α` Ν. 4481/2017). Περαιτέρω η αίτηση είναι επαρκώς ορισμένη, περιέχουσα όλα τα αναγκαία για την πληρότητα του δικογράφου της στοιχεία, εφόσον η αιτούσα επικαλείται το τεκμήριο του άρθρου 55 § 1 εδ. α του ν. 2121/1993 για όλα τα έργα των ενδεικτικά κατονομαζόμενων στην αίτηση Ελλήνων και αλλοδαπών δικαιούχων, των οποίων γίνεται και δειγματοληπτική αναφορά σε αυτήν, όπου ενδεικτικά αναφέρονται και αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης με τους οποίους επικαλείται ότι οι οργανισμοί-μέλη της συνήψαν συμβάσεις αμοιβαιότητας και δειγματοληπτικά αναφέρουν, όπως επιτρέπει η διάταξη του άρθρου 55 § 3 του ν. 2121/1993, συγκεκριμένα έργα ελληνικών και αλλοδαπών φορέων συγγενικών δικαιωμάτων, που διαχειρίζονται και έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης από τους καθ' ων η αίτηση, δίχως να απαιτείται η εξαντλητική αναφορά των αλλοδαπών φορέων και των έργων, που διαχειρίζονται οι ελληνικοί οργανισμοί ούτε των σχετικών συμβάσεων αμοιβαιότητας (ΕφΘεσ 350/2021 δημοσίευση σε ΤΝΠ Ισοκράτης). Είναι δε περαιτέρω η αίτηση και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ. 1, 3, 32 παρ. 1, 46, 47, 49 του ν. 2121/1993 (όπως το τελευταίο άρθρο έχει τροποποιηθεί με το άρθρο 54 παρ. 6 του ν. 4481/2017, 2 παρ. 1 και 3, 6, 7 παρ. 1, 22, 23, 24 του ν. 4481/2017 (τα οποία έχουν εφαρμογή εν προκειμένω, κατ' άρθρα 53 παρ. 11 και 54 παρ. 1 του ν. 4481/2017, ως εκ του χρόνου άσκησης της ένδικης αίτησης, μετά την έναρξη ισχύος του πιο πάνω νόμου [20.7.2017]), 2-5,7, 12 ν. 2054/1992, 346 ΑΚ, 728 παρ. 1 ζ', 729 παρ. 2 και 176 ΚΠολΔ, ενώ όσον αφορά το ποσό που αντιστοιχεί στο νόμιμο Φ.Π.Α., η περί τοκοδοσίας υποχρέωση γεννάται από τη στιγμή της καταβολής της εύλογης αμοιβής και εκδόσεως της σχετικής προς τούτο απόδειξης από την αιτούσα (ΑΠ 80/1999, ΕφΑθ 38884/2003 ΕλλΔνη 45, 1102, ΕφΑθ 9411/2000 αδημ.). Σημειωτέον ότι το Δικαστήριο δικάζει μεν κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η

παρούσα, όμως, υπόθεση δεν αφορά σε ασφαλιστικό μέτρο, που σκοπεύει στην εξασφάλιση ή τη διατήρηση δικαιώματος ή τη ρύθμιση κατάστασης, κατά την έννοια των άρθρων 682 επ. ΚΠολΔ, αλλά ρυθμιστικό μέτρο, που σκοπεύει στην ταχεία και προσωρινή επίλυση της διαφοράς και εκδικάζεται, κατά νομοθετική παραπομπή, με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, χωρίς να απαιτείται επίκληση και απόδειξη επείγουσας περίπτωσης ή αποτροπής επικείμενου κινδύνου για τον προσωρινό προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής. Νόμιμα, δε, ζητείται με την αίτηση ο καθορισμός και η προσωρινή επιδίκαση της εύλογης αμοιβής της αιτούσας για χρήσεις, που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί πριν από την άσκηση της αίτησης (άρθρο 22 παρ. 7 εδ. α' του ν. 4481/2017) και η αιτούμενη επιδίκαση, εφόσον δεν υπερβαίνει το μισό της πιθανολογούμενης απαίτησης (η τελευταία πρόβλεψη δεν υπήρχε στις διατάξεις του άρθρου 49 ν. 2121/1993), όπως ζητεί η αιτούσα, δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 692 παρ. 4 ΚΠολΔ, που απαγορεύει την ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος, αφού αυτή (ικανοποίηση) προβλέπεται από τον ίδιο το νόμο (άρθρο 22 παρ. 7 του ν. 4481/2017 και 728 παρ. ιζΚΠολΔ). Πρέπει, επομένως, η ένδικη αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί και ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

Από την ένορκη κατάθεση της μάρτυρα της αιτούσας Ανδρομάχης Μέλη, που εξετάστηκε στο ακροατήριο με επιμέλεια της αιτούσας, από τα έγγραφα που αυτή προσκομίζει, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα, αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, συσταθείσα με το από 28-9-2011 καταστατικό, νόμιμα καταχωρηθέν στα βιβλία εταιρειών του Πρωτοδικείου Αθηνών με γενικό αριθμό 15616/6-10-2011, σύμφωνα με τις §§ 6 και 7 του άρθρου 49 Ν. 2121/1993, ως αυτές ίσχυαν κατά το χρόνο σύστασής της και εξακολουθεί να λειτουργεί κατά την έναρξη ισχύος του νέου Ν. 4481/2017 και, ως εκ τούτου τεκμαίρεται ότι εξακολουθεί να λειτουργεί νόμιμα, είναι ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, που συστάθηκε νόμιμα από τους τρεις κατωτέρω αναφερόμενους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων που

Λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού συγκεκριμένα από: α) τον λειτουργούντα με την υπ' αρ. πρωτ. 9528/22.2.1995 απόφαση (έγκριση) του Υπουργού Πολιτισμού, υπό τη μορφή μη κερδοσκοπικής αστικής εταιρίας, Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης, με την επωνυμία αστική μη κερδοσκοπική εταιρία «GRAMMO-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ Ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που συνέστησαν νόμιμα οι ενδεικτικά αναφερόμενες στην αίτηση εταιρίες παραγωγής υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, δίσκων, κασετών, CDs, βιντεοκλίπ- οπτικοποιημένων μουσικών έργων που έχουν εγγραφεί επί υλικών φορέων ήχου και εικόνας (δισκογραφικές εταιρίες), το καταστατικό του οποίου έχει δημοσιευθεί νόμιμα στα βιβλία εταιριών του Πρωτοδικείου Αθηνών με αρ. 13252/27.07.1994, β) τον λειτουργούντα με την υπ' αρ. πρωτ. 11089/5.12.1997 απόφαση (έγκριση) του Υπουργού Πολιτισμού, υπό τη μορφή αστικού, μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης, Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης, με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ -ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», τον οποίο έχουν συστήσει οι ενδεικτικά αναφερόμενοι στην αίτηση Έλληνες τραγουδιστές και έχει εγκριθεί το καταστατικό του με την υπ'αρ. 4/23.3.1997 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών και έχει καταχωρισθεί στο οικείο μητρώο Συνεταιρισμών και γ) τον λειτουργούντα με την υπ'αρ.πρωτ.11083/5.12.1997 απόφαση (έγκριση) του Υπουργού Πολιτισμού, υπό τη μορφή αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης, Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης, με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», που συστήθηκε από τους ενδεικτικά αναφερόμενους στην αίτηση Έλληνες μουσικούς και έχει εγκριθεί το καταστατικό του με την υπ' αρ. 206/1994 απόφαση του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου και έχει καταχωρισθεί στο οικείο μητρώο Συνεταιρισμών. Η λειτουργία της αιτούσας εγκρίθηκε με την ΥΠΠΟΤ/Γ

ΔΣΠ/ΔΙΓΡΑΜ/686/124043/9-12-2011 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, η οποία δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Β' 3245/30.12.2011. Η αιτούσα συνεστήθη από τους προαναφερόμενους οργανισμούς με σκοπό την εισπραξη της προβλεπόμενης στο άρθρο 49 παρ.1,2 και 3 του Ν.2121/93 εύλογης και ενιαίας αμοιβής. Οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης-μέλη της αιτούσας ανέθεσαν στην τελευταία κατ' αποκλειστικότητα την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής αυτής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες, ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην ήταν επίδικη. Τις ανωτέρω δε εξουσίες ασκεί στο δικό της όνομα, καθόσον οι αντίστοιχες εξουσίες των τριών ως άνω οργανισμών συλλογικής διαχείρισης-μελών της ανεστάλησαν καθ' όλο το χρονικό διάστημα της λειτουργίας αυτής (αιτούσας) και η μόνη εξουσία, που διατηρούν είναι να διανέμουν στα μέλη τους-δικαιούχους (παραγωγούς, τραγουδιστές, μουσικούς) και μάλιστα κατά ποσοστό 50% στους παραγωγούς, 25% στους τραγουδιστές και 25% στους μουσικούς, την εισπραττόμενη από αυτήν (αιτούσα) εύλογη και ενιαία αμοιβή, την οποία και τους αποδίδει. Από τα ανωτέρω πιθανολογούμενα πραγματικά περιστατικά σε συνδυασμό και με την με αριθμ. πρωτ. 17817/30.1.2012 βεβαίωση του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας(Ο.Π.Ι), πιθανολογείται ότι η αιτούσα είναι ο μόνος και αντιπροσωπευτικός στην ελληνική επικράτεια ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, ο οποίος κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του, εκπροσωπώντας τους προαναφερόμενους οργανισμούς-μέλη του, δικαιούται και υποχρεούται να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει από τους χρήστες τη σχετική εκ του άρθρου 49 παρ.1 του Ν.2121/1993 εύλογη και ενιαία αμοιβή, που απορρέει από τη μετάδοση οποιουδήποτε υλικού φορέα ήχου στην Ελληνική Επικράτεια και μάλιστα, ανεξαρτήτως εάν η αξίωση αυτή

γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, αρκεί να μην ήταν επίδικη, τόσο των ημεδαπών όσο και των αλλοδαπών δικαιούχων, αφού τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλα ανεξαιρέτως τα έργα όλων ανεξαιρέτως των δικαιούχων, ημεδαπών και αλλοδαπών, με τους οποίους οι προρρηθέντες τρεις οργανισμοί-μέλη της, ως μόνοι και αντιπροσωπευτικοί στην ελληνική επικράτεια οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων των προαναφερόμενων τριών κατηγοριών δικαιούχων τούτων, έχουν συνάψει με αντίστοιχους προς αυτούς αλλοδαπούς οργανισμούς (SWISS PERFORM-Ελβετία, GVL- Γερμανία, SPEDIDAM- Γαλλία, AIE- Ισπανία, SAMI-Σουηδία, CREDJDAM- Ρουμανία, EJI-Ουγγαρία, AGATA- Λιθουανία, GRAMEX-Δανία, NORMA-Ολλανδία, MIROCAM- Βέλγιο, STOART-Πολωνία, ROUPI-Ρωσία, HUZIP-Κροατία, LSG-Αυστρία, PAMRA- Βρετανία και RIGHTS AGENCY- Βρετανών και Αμερικανών καλλιτεχνών) συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αντίστοιχοι προς τους ημεδαπούς, αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, ήτοι οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή. Πέραν όμως, από τις ως άνω συμβάσεις αμοιβαιότητας, η αιτούσα νομιμοποιείται να προβαίνει στις προαναφερόμενες ενέργειες και πράξεις για λογαριασμό _ και αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με το ν. 2054/1992, αποτελώντας πλέον αναπόσπαστο του εσωτερικού μας δικαίου και η οποία: α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση», ήτοι τη μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (βλ. άρθρα 2, 4 και 5 § 1 ν.2054/1992) και β) παρέχει την «εθνική

μεταχείριση» ακόμα και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων, μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο με την προαναφερόμενη διεθνή σύμβαση κράτος, εφόσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος, έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην όμως τούτο, εντός το αργότερο τριάντα [30] ημερών από την αρχική έκδοση και δημοσίευσή του, παρουσιάσθηκε στο κοινό και δημοσιεύθηκε και στην Ελλάδα, ως συμβαλλόμενη, όπως προαναφέρθηκε, με την ως συμβαλλόμενη με την ως άνω διεθνή σύμβαση χώρα (βλ. άρθρο 5 § 2 του ν. 2054/1992). Συνεπεία αυτού όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα καλύπτονται από την προστασία, που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και συνακόλουθα και το ελληνικό δίκαιο, ακόμα και αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως, μεταξύ άλλων, είναι και οι Η.Π.Α., αφού λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα που προέρχονται από τις μουσικά ανεπτυγμένες χώρες, επιτυγχάνουν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, την ταχεία και οπωσδήποτε την πριν από την πάροδο της τριακονθήμερης προθεσμίας δημοσίευση και παρουσίαση τους, ιδιαίτερα στις χώρες της αναπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης ασφαλώς και της Ελλάδας. Οι προαναφερόμενοι δε οργανισμοί-μέλη της απύσας, λαμβάνοντας υπόψη και τις αμοιβές των δημιουργών των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμφώνησαν από κοινού και κατήρτισαν κατάλογο με τις αμοιβές των ανωτέρω δικαιούχων, που απαιτούν από τους χρήστες των δημιουργιών αυτών (αμοιβολόγιο), ανάλογα με την έκταση της χρήσης, το οποίο (αμοιβολόγιο) σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 56 § 3 του ν. 2121/1993 γνωστοποιήθηκε στο κοινό με τη δημοσίευση του σε τρεις εφημερίδες, ήτοι (α) στην Εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ» της 04.02.1998, (β) στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» της 04.02.1998 και (γ) στην Εφημερίδα «ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ» της 03.02.1998. Το ίδιο αμοιβολόγιο δημοσίευσε και η ίδια η αιτούσα ως ενιαίος οργανισμός και αυτό δημοσιεύθηκε (α) στην Εφημερίδα «ΚΕΡΔΟΣ» της 20/04/2012, (β) στην εφημερίδα «ΑΥΓΗ» της 20/04/2012, και (γ) στην Εφημερίδα «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» της 19/04/2012

και στη συνέχεια τροποποίησε το αμοιβολόγιο της και το γνωστοποίησε με τη δημοσίευση του σε τρεις ημερήσιες εφημερίδες, ήτοι: (α) στην Εφημερίδα «ΑΓΟΡΑ» της 29/05/2015 και (β) στην εφημερίδα «ΑΥΓΗ» της 06/05/2015, και (γ) στην Εφημερίδα «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» της 18/06/2015, κάλεσε δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Εν συνέχεια και σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 23 του ν. 4481/2017 η αιτούσα γνωστοποίησε το ως άνω δημοσιευθέν σε εφημερίδες αμοιβολόγιο και με τη νέα επιγραμμική διαδικασία του ν. 4481/2017, με ανάρτηση, στις 27-10-2017, στην ιστοσελίδα της (<https://www.geamusic.gr>) και στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ (<https://www.opi.gr>). Η εύλογη αμοιβή καθορίστηκε με βάση κυρίως τη συμβολή των δικαιούχων στα έσοδα των επιχειρήσεων και ειδικότερα, μεταξύ άλλων, για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα και καθόσον αφορά επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη για τη λειτουργία τους, όπως είναι ταcafé bar, οι καφετέριες, οι μπουραρίες, οι μουσικές ταβέρνεςκ.λ.π., η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο αμοιβολόγιο και ειδικότερα όσον αφορά τα καταστήματα, αυτά με εμβαδό 101-200 τμ στο ποσό των 2100 ευρώ ετησίως και αυτά με εμβαδό 301-400 τμ στο ποσό των 3000 ευρώ ετησίως. Στη συνέχεια κλήθηκαν οι χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους.

Ανάμεσα στους χρήστες ήταν η τέταρτη καθ' ηςπου διατηρεί καφέ μπαρ παραλίας με τον διακριτικό τίτλο [redacted] που βρίσκεται στην [redacted] σε χώρο επιφάνειας από 101-200 τ.μ. και λειτουργούσε την περίοδο των θερινών μηνών των ετών 2021-2023. Κατά τα προαναφερθέντα χρονικά διαστήματα, η καθ' ης χρησιμοποίησε στην εν λόγω επιχείρησή τηςσε καθημερινή βάση, καθ' όλη τη διάρκεια του ωραρίου λειτουργίας της, υλικούς φορείς ήχου, που έχουν νόμιμα παραχθεί και φέρουν εγγεγραμμένες ερμηνείες - εκτελέσεις ξένων και Ελλήνων ερμηνευτών-εκτελεστών για την ψυχαγωγία των πελατών της

(διαθέτει προς τούτο ηχητική εγκατάσταση), η οποία είναι απαραίτητη και αποτελεί παράγοντα προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας της, και εξ αυτού του λόγου υπάγεται στην κατηγορία Α2, προσαυξάνει δε τα έσοδα της επιχείρησής της με την εκ μέρους της δημόσια εκτέλεση και εκμετάλλευση ελληνικών και αλλοδαπών μουσικών έργων. Παρά την όχληση της αιτούσας προς την τέταρτηκαθ' ης, προκειμένου να διαπραγματευτούν την εκ του νόμου υποχρεωτική εύλογη αμοιβή, ώστε να αποφύγουν τις δικαστικές διαμάχες, καθώς το έτος 2021 αρμόδιοι υπάλληλοι της αιτούσας επισκέφθηκαν την επιχείρησή της, προκειμένου να ενημερώσουν τον νόμιμο εκπρόσωπό της για το ανωτέρω ζήτημα, οτελευταίος αρνήθηκε να καταβάλει οποιαδήποτε αμοιβή σ' αυτήν για τη χρήση του ρεπερτορίου της. Πιθανολογήθηκε ότι η επιχείρησή της ανωτέρω καθ' ηςτο έτος 2021 λειτούργησε εποχιακά και δη για χρονικό διάστημα μέχρι και 5 μηνών και δη από Μάιο ως Σεπτέμβριο και κατά συνέπεια το ποσό της αμοιβής της αιτούσας ανέρχεται στο 50% του ορισθέντος ποσού των 2100 ευρώ, ήτοι 1050 ευρώ ετησίως. Αντίθετα πιθανολογείται ότι λειτούργησε καθ' όλη τη διάρκεια των ετών 2022 και 2023 και κατά συνέπεια το ποσό της αμοιβής της αιτούσας ανέρχεται στο ορισθέν ποσό των 2100 ευρώ ετησίως. Περαιτέρω πιθανολογήθηκε ότι ο πέμπτος καθ' ουδιατηρεί καφέ μπαρ παραλίας με τον διακριτικό τίτλο '...', που βρίσκεται στη... σε χώρο επιφανείας ως 400 τ.μ. και λειτουργούσε την περίοδο των θερινών μηνών των ετών 2021-2023. Κατά τοπροαναφερθέν χρονικό διάστημα, οκαθ' ου χρησιμοποίησε στην εν λόγω επιχείρησή τουσε καθημερινή βάση, καθ' όλη τη διάρκεια του ωραρίου λειτουργίας του, υλικούς φορείς ήχου, που έχουν νόμιμα παραχθεί και φέρουν εγγεγραμμένες ερμηνείες - εκτελέσεις ξένων και Ελλήνων ερμηνευτών-εκτελεστών για την ψυχαγωγία των πελατών του (διαθέτει προς τούτο ηχητική εγκατάσταση)χρήση, η οποία είναι απαραίτητη και αποτελεί παράγοντα προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας της, και εξ αυτού του λόγου υπάγεται στην κατηγορία Α2, προσαυξάνει δε τα έσοδα της επιχείρησής της με την εκ μέρους της δημόσια εκτέλεση και εκμετάλλευση ελληνικών

και αλλοδαπών μουσικών έργων. Παρά την όχληση της αιτούσας προς τον πέμπτο καθ' ου, προκειμένου να διαπραγματευτούν την εκ του νόμου υποχρεωτική εύλογη αμοιβή, ώστε να αποφύγουν τις δικαστικές διαμάχες, καθώς το έτος 2021 αρμόδιοι υπάλληλοι της αιτούσας, αφού προηγήθηκαν τηλεφωνικές συζητήσεις, επισκέφθηκαν την επιχείρησή του, προκειμένου να τον ενημερώσουν για το ανωτέρω ζήτημα, ο τελευταίος αρνήθηκε να καταβάλει οποιαδήποτε αμοιβή σ' αυτήν για τη χρήση του ρεπερτορίου της. Πιθανολογήθηκε ότι η επιχείρησή του το έτος 2021 λειτούργησε εποχιακά και δη για χρονικό διάστημα μέχρι και 5 μηνών και δη από Μάιο ως Σεπτέμβριο και κατά συνέπεια το ποσό της αμοιβής της αιτούσας ανέρχεται στο 50% του ορισθέντος ποσού των 3000 ευρώ, ήτοι 1500 ευρώ. Αντίθετα πιθανολογείται ότι λειτούργησε καθ' όλη τη διάρκεια των ετών 2022 και 2023 και κατά συνέπεια το ποσό της αμοιβής της αιτούσας ανέρχεται στο ορισθέν ποσό των 3000 ευρώ ετησίως.

Ενόψει των ανωτέρω και αφού πιθανολογήθηκε ότι, παρά τις οχλήσεις της αιτούσας, η τέταρτη και ο πέμπτος των καθ' ων αρνούνται οποιαδήποτε διαπραγμάτευση για τον καθορισμό και την καταβολή της οφειλόμενης εύλογης αμοιβής των μελών της, υφίσταται, σύμφωνα με το άρθρο 49 παρ. 1 ν. 2121/1993, εξουσία του Δικαστηρίου να καθορίσει το ύψος της. Με βάση τα προαναφερόμενα η εύλογη αμοιβή, που πρέπει να καταβάλουν αυτοί για τη χρήση των υλικών φορέων ήχου, πρέπει να καθοριστεί προσωρινά και με βάση το κοινό αμοιβολόγιο, που συνέταξε η αιτούσα, το οποίο είναι εύλογο και δίκαιο με βάση τα οφειλόμενα δικαιώματα των παραγωγών για συνεχή χρήση των έργων τους α) από τημεν τέταρτη καθ' ης, εντασσόμενης στην κατηγορία Α2, στο ποσό των 1050 ευρώ για το έτος 2021 και στο ποσό των 2100 ευρώ για έκαστο των ετών 2022 και 2023 και συνολικά στο ποσό των 5.250 ευρώ (1050 ευρώ + (2100 X2 έτη)) για το χρονικό διάστημα από 1-1-2021 ως 31-12-2023 πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α, β) από τον πέμπτο καθ' ου εντασσόμενου στην κατηγορία Α2, στο ποσό των 1500 ευρώ για το έτος 2021 και στο ποσό των 3000 ευρώ για έκαστο των ετών 2022 και 2023 και συνολικά στο ποσό των 7500 ευρώ (1500 ευρώ + (3000 X2

έτη)) για το χρονικό διάστημα από 1-1-2021 ως 31-12-2023 πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α.Περαιτέρω, πιθανολογείται ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του ημίσεως του ως άνω προσδιορισθέντος ποσού της εύλογης αμοιβής για την κάλυψη των άμεσων και μη επιδεκτικών αναβολής βιοτικών αναγκών των δικαιούχων, πολλοί από τους οποίους αποβλέπουν στο μοναδικό τους αυτό έσοδο για τη συντήρησή τους, λαμβανομένου υπόψη και του ότι οι ανωτέρω καθ' ων έχουν ήδη αποκομίσει οικονομικό όφελος από την εκμετάλλευση των έργων των μελών (τραγουδιστών, μουσικών και παραγωγών) των προρρηθέντων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, χωρίς την καταβολή αμοιβής. Ακόμη, πιθανολογήθηκε ότι για να είναι σε θέση να εκπληρώσει η αιτούσα την υποχρέωσή της για ανάλογη με τη χρήση διανομή της εύλογης αυτής αμοιβής που εισπράττει, στους δικαιούχους που εκπροσωπεί, η τέταρτη και ο πέμπτος των καθ' ων οφείλουν να παραδώσουν σ' αυτήν τους καταλόγους με τους τίτλους των μουσικών έργων, που χρησιμοποίησαν κατά τα ως άνω επίδικα έτη (άρθρο 24 παρ.1 του Ν.4481/2017). Κατ' ακολουθίαν όλων των ανωτέρω, πρέπει η υπό κρίση αίτηση, να γίνει δεκτή ως βάσιμη και από ουσιαστική άποψη, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας και να οριστεί προθεσμία εξήντα (60) ημερών στην αιτούσα, αρχόμενη από τη δημοσίευση της παρούσης για την άσκηση της κύριας αγωγής. Τέλος, πρέπει να επιβληθούν τα δικαστικά έξοδα της αιτούσας σε βάρος της τέταρτης και δεύτερης των καθ' ων λόγω της ήττας τους (αρ. 176ΚΠολΔ) κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ την αίτηση ως μη ασκηθείσα ως προς τους πρώτο, δεύτερο και τρίτο των καθ' ων.

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλίαν των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, που οφείλεια) η τέταρτη των καθ' ων να καταβάλει στην αιτούσα για λογαριασμό των δικαιούχων-μελών της, για την αναφερόμενη στο σκεπτικό εκμετάλλευση του μουσικού ρεπερτορίου τους, σε δημόσια

εκτέλεση στην επιχείρηση του με τον διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στην παραλία για τα έτη 2021, 2022 και 2023 στο συνολικό ποσό των πέντε χιλιάδων διακοσίων πενήντα (5250) ευρώ, πλέον του αναλογούντος επ' αυτού Φ.Π.Α, β) οπέμποςκαθ'ουνα καταβάλει στην αιτούσα για λογαριασμό των δικαιούχων-μελών της, για την αναφερόμενη στο σκεπτικό εκμετάλλευση του μουσικού ρεπερτορίου τους, σε δημόσια εκτέλεση στην επιχείρηση της με τον διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στην περιοχή της Νέας Σκιώνης για τα έτη 2021, 2022 και 2023 στο συνολικό ποσό των επτά χιλιάδων πεντακοσίων (7.500) ευρώ, πλέον του αναλογούντος επ' αυτού Φ.Π.Α,

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ προσωρινά την τέταρτη και τον πέμπτο των καθ'ων να καταβάλουν στην αιτούσα για λογαριασμό των δικαιούχων-μελών της, το ήμισυ της αναφερόμενης στην ανωτέρω διάταξη εύλογης αποζημίωσης και ειδικότερα η μεν τέταρτη καθ'ης το ποσό των δύο χιλιάδων εξακοσίων είκοσι πέντε (2625) ευρώ, ο δε πέμπτος καθ'ου το ποσό των τριών χιλιάδων επτακοσίων πενήντα (3.750) ευρώ, πλέον του αναλογούντος επ' αυτού Φ.Π.Α, με το νόμιμο τόκο, όσον αφορά το ποσό της εύλογης αποζημίωσης από την επομένη της επίδοσης της αιτήσεως μέχρι την ολοσχερή εξόφληση και όσον αφορά το ποσό που αντιστοιχεί στο ΦΠΑ, από την επομένη της εκδόσεως εξοφλητικής απόδειξης μέχρι την ολοσχερή εξόφληση.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους τέταρτη και πέμπτοι των καθ'ων να προσκομίσουν στην αιτούσα κατάλογο με τους τίτλους των μουσικών έργων (ημεδαπών και αλλοδαπών), που χρησιμοποίησαν τα επίδικα έτη στις προαναφερόμενες επιχειρήσεις τους.

ΟΡΙΖΕΙ προθεσμία εξήντα (60) ημερών στην αιτούσα για ν' ασκήσει την κύρια αγωγή της, η οποία αρχίζει από τη δημοσίευση της παρούσας.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ έκαστο των τέταρτη και πέμπτοι των καθ'ων στα δικαστικά έξοδα της αιτούσας, τα οποία ορίζει στο ποσό των διακοσίων (200) ευρώ.

14^ο φύλλο της υπ' αρ. 373 / 2025 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής
(διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του,
σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στον Πολύγυρο στις 22 Οκτωβρίου
2025, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
(Για τη δημοσίευση)

ΔΙΚΗ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟ
Πολύγυρος,
Γραμματέας